

молимъ Богъ единъ за дрѣги, (сирч. за пріятели тѣ ни които сѫ юще живы на землѧта); а, и за оѹмрелы тѣ ни сродници и пріятели, не бывали да са помолимъ? Само за живы тѣ ли е пріятна молбата ни? Като е пріятна за живы тѣ: то е пріятна и за оѹсопшы тѣ.

И, отъ какъ са можжлы праведнитѣ, юще до като сѫ живы; да са молитвъ на Бога, за тѣхны тѣ си съвратіа; а какъ немогжть Мъ са помоли, и слѣдъ представленіе то си, които сѫ сега по близо при него, и иматъ дкрзиненіе? Когато вѣхъ юще на землѧта живы; тогава не вѣхъ точно из-вѣстны, да ли имъ са пріяты молитвы тѣ: а сега като тваржествуватъ на небото съсъ ангелы тѣ заедно; и вѣнаги като са наслаждаватъ отъ лицъэрѣніе то Божіе; съвершенно сѫ из-вѣстны, че имъ са пріяты моленія та, които ги от-правижтъ къмъ него, под-вѣдѣніи отъ насъ (които вѣдствувамъ на землѧта), съсъ честкы тѣ ни къмъ тѣхъ оѹмилии моленіа.

Свѧтый Апостолъ Павелъ юще като вѣше живъ на землѧта; че като имаше